

Rozbroj v kuchyni

Jaroslav Hutka

Kuchařka se bojí, škopíček ji honí
Puténky ji pomlouvají, že nenosí vody

Vařečky a lžíce berou svoje rance
Pojďme sestry roztomilé, ať si míchá, čím chce

Pec chlebová praví Dej vám pán Bůh zdraví
A vy kamna nemazaný, nebudu vám tady

A ohniště puklo, velice to bouchlo
Polínko ven vyskočilo, hrozně se potlouklo

Křen se hrdě nese, na poli se pase
Ředekvička tam přiběhla, zabila mu prase

Přiběhl tam špenát, začal jim nadávat
Cože jste vy za junáci, já vás chci zprubovat

Ta kulatá řepa, ta křičí ze sklepa
Že jak na ně ven vyběhne, že jim hřbet vyklepá

Ty drobný anýzi, řepa ho pobízí
Chytni mrkev a zatáhni pod kopec do mlází

Ta panská lebeda, ta křičí přeběda
Kdybych raděj mohla utéct od toho oběda

Okurek a dýně patří k jedné rodině
Tykev do sklepa běžela, víno nese v klíně

Jak víno vypili, s tykví se poprali
Ten strašně zlostnej okurek na hlavu si dali

Tykev byla chytrá, dyní o zem mrskla
A na hřbet jí vyskočila, dýně z toho pukla

Píseň se zavírá, už je všemu konec
Kočka s masem utekla pryč, zůstal prázdný hrnec